

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

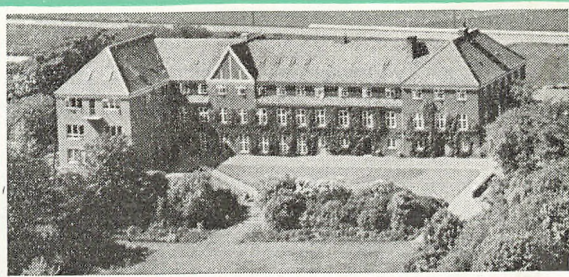
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejde!

Fra Nr. Nissum Højskole

7 Juli 1963 · 55. årgang

ET BILLEDE

Det hænder, at et menneske er blevet gammelt og ved, at livets afslutning nu nærmer sig stærkt. Ja, måske en eller anden sygdom eller måske lægens skånsomme erklæring har sagt, at nu er enden nær for døren. Så hænder det, at dette menneske ganske stille tænker og også siger, det er helt rigtigt. Livet har været meget rigt for mig, min gerning er også til ende, der er ingen, der er afhængig af, at jeg er her mere; det er godt alt sammen.

Det er kønt, når det er sådan. Taknemlighed, tilfredshed og frygtløshed er altid smukt. Og den mand, som engang sagde om trent som anført, havde måske også noget mere i sine tanker end dette fortidige, som han gav udtryk for, noget om fremtid og håb.

Vi er så tilbøjelige til at tale om døden som det sidste afsluttende punktum for et menneskeliv. Vel er det et punktum, men kun et punktum, som afslutter indledningen. Derefter kommer selve historien. Alle gode gaver, som vi fik og får nu og her i live, er fra Guds side ment som tilgift til hans egentlige og store gave, del i evigt liv i samfund med ham.

Hvordan dette liv vil forme sig, kan vi

nok ikke forstå ret meget af nu. Men den almægtige har i kærlighed lagt det til rette, så det skal nok blive rigere, end vi aner. Bibelen fortæller noget om det, men i billeder af ord. „På herlighedstrone sidder Gud og lammet“. Rundt om tronen står en skare så stor, at ingen kan tælle dem. I skaren er der folk fra alle lande, alle sprog og alle slægter. De står foran tronen i lange hvide klæder. Disse kjortler er alle blevet hvide på een og samme måde, de er rensede i lammets blod. Sammen med englener og alle Guds himmelske skabninger synger hele skaren lovsang til Gud.“

Billedets nøjere udførelse kan vi finde i Johs. Åb. 7, 9 ff. Men tør du tillægge billedet virkelighedsværdi? eller bliver det kun fantasibillede? Fortæller billedet os om en virkelig fremtid for os, da vil det også gøre Jesu ord levende for os: „Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alle disse ting gives jer i tilgift!“

Er der så eet eller andet ved tilgiften, vi synes er en tung mangel, så lad os øve os i at sige med en afdød københavnsk præst: „Hvad gør det på den store dag!“

P. Roesgaard.

BJÆLDER OG GRANATÆBLER

Inde i stuen bag butikken har enken et skriftord hængende på væggen. Hun læser det mange gange om dagen, og når folk siger, at det er dog et underligt ord at have hængende på væggen, bliver konen helt veltalende. Det ord har været til så megen velsignelse for hende. Men lad hende selv fortælle:

„Ærlig talt var jeg noget ærgerlig, da jeg en aften kom ind i kirken og så, at det var en anden præst end vor egen, som skulle prædike. Og da han slog op i Det gamle Testamente og læste:

—Der var en bjælde og et granatæble og atter en bjælde og et granatæble på kjortlens sømme, tænkte jeg: går manden nu tilbage til de gamle jødiske skikke? Det er vi kristne jo ude over. Vi lever jo under Det ny Testaments lys. Jeg holder mig nemlig for en rigtig god kristen, og det faldt mig slet ikke ind, at disse ord havde noget at sige til mig.

Jeg lænede mig tilbage i hjørnet på stolen og tænkte på den smørlevering, jeg havde modtaget i går, om den nu var lige så god som den sidste; og om Peter Møller ville snyde mig for mit tilgodehavende.

Endelig bøjede jeg mig forover og lyttede efter, om jeg kunne forstå den ny præst. Jeg syntes, hans prædiken kunne være god nok for andre, men så sagde han, at egentlig skulle alle kristne være præster, et helligt præsteskab, at frembære åndelige ofre, velbehageligt for Gud ved Jesus Kristus. (1. Pet. 2, 5). Så talte han om, hvorledes livet og bekendelsen skal virke sammen, den rene klang og den rige frugt, først en bjælde og så et granatæble og så fremdeles, det var ikke en fortsat række af bjælder.

Nu hørte jeg bedre efter, og præsten forklarede os, at bjælderne på præstens kjortel

var af guld, og at granatæblerne lignede gode modne frugter.

Jeg var sikker på, at mine bjælder havde jeg, thi jeg skammede mig ikke ved min tro, og enhver måtte gerne for mig vide, at jeg troede på Vorherre. Jeg lod mine bjælder klinge, men jeg var rigtignok ikke sikker på, om de var af guld.

Præsten fortsatte: Farisæerne bar også bjælder både under bønnen, fasten og når de gav almisser. Men de manglede frugterne, lydighed, barmhjertighed og kærlighed. — Bjælderne havde ikke den melodiske guldklang, men de klang falsk og skarpt.

Men det, som præsten sagde i slutningen af sin tale, fik jeg dog bedst fat på. Han talte om nogle bjælder, der skulle hænge ved vore klæder, så hele nabolaget fik at se, at vi holdt søndagen hellig og flittigt besøgte Guds hus og søgte at støtte de kristelige kærlighedsgerninger.

Godt, tænkte jeg ved mig selv, alle disse bjælder har jeg da.

Men præsten fortsatte: Klinger disse bjælder nu harmonisk for eders naboers øren som kirkeklokker, eller klinger de skurrende som klokken på jernbanestationen, der kan få én til at fare sammen?

Jeg begyndte at hænge lidt med hovedet, thi jeg vidste godt, at mine bjælder ikke havde nogen harmonisk klang. — Men så tænkte jeg, at det blev vel ikke min sag, syntes folk ikke om mig, så måtte de om det, hver blev nok salig ved sin tro.

Dog, præsten var endnu ikke færdig, han begyndte at tale om granatæblerne, de gode frugter, som den kristne skulle bære til Guds ære. Kærlighed, langmodighed og fred og alle de andre kristelige dyder. Nu, tænkte jeg ved mig selv, kommer han til de gode

gerninger, som jeg da kan vise en god del frem af — men pludselig mærkede jeg, at det ikke var frugter, men kun skrattende bjælder, med hvilke jeg havde gjort en hel del alarm.

Jeg begyndte at føle mig dårlig tilpas og kunne knap høre mere, før end præsten sluttede med den formaning: Se derfor til, at jeres bjælder er af rent guld, og at I ikke mangler de søde frugter derimellem. Jeg rødmede atter og atter, og uden at se mig omkring gik jeg straks hjem uden at tale med nogen.

Da jeg var kommet hjem, satte jeg mig ned for at tænke nærmere efter. Jeg vidste, det var mit alvor, at jeg ville tjene Herren. Vel havde jeg manglet meget, men jeg ville ikke opgive kampen med mig selv. Jeg ville have begge dele, både bjælder og granatæbler. På mine knæ bad jeg Gud om at vise mig den rette vej.

Jeg tog mit Ny Testamente og opsogte de steder, som talte om frugterne. I mit hastværk kunne jeg ikke finde det, men idet jeg bladede omkring, så jeg, hvad der stod i Kol. 3, 12-13: Så ifører eder da som Guds udvalgte, hellige og elskede inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, sagtmødighed, langmodighed, så I bære over med hverandre, dersom nogen har klagemål imod nogen; ligesom Kristus tilgav eder, således også I. — Det var en hel række granatæbler. Min samvittighed sagde mig, at jeg ikke havde båret den slags frugter, men, tænkte jeg, herefter skal det blive anderledes. Bjælderne og frugterne skal komme til at sidde ved siden af hverandre hos mig.

Åh ja, det var rigtig en svær uge. Er det ikke underligt, at når man har fattet et sådant godt forsæt, er det ofte, som om alt skulle gå helt skævt for én?

Allerede om mandagen kommer min ældste datter, Charlotte, hjem med et beskadiget knæ. Hun kunne ikke længere være oppe, og nu måtte jeg passe både hende og butikken. Charlotte er en god pige, som ellers aldrig har gjort mig noget besvær. Lige

indtil hun fik plads, gik hun regelmæssigt i søndagsskole, og hun var også meget tålmodig under sine smerter. Jeg satte mig ved hendes seng og sagde hende, hvorledes hun skulle stole på Herren og tro, at alt tjente hende til gode, selv om hun en tid lang skulle ligge uden at kunne foretage sig noget. — Havde disse ord ikke en god klang?

Da kom Charlottes frue. Hun var meget ærgerlig over hendes sygdom, hun kunne ikke undvære pigen, og det var måske bare en indbildning med sygdommen. Nu blev det mig for meget, jeg blev hidsig og bebrejdede hende, at hun havde ladet min syge datter arbejde for hårdt.

Da svarede damen: De er et skønt mønster på en kristen, siden De kan blive så vred og ganske glemme, med hvem De taler.

Åh, jeg kunne ikke retfærdiggøre mig selv, og da hun var gået, gjorde det mig rædsomt ondt, at jeg således havde ladet mit gamle sind løbe af med mig. Den dag blev der nok ingen granatæbler, og bjælderne kunne ikke klinge.

Næste dag havde Charlotte det bedre, og om aftenen gik jeg derfor til møde. Det gjorde mig godt. Både sangen og talen syntes blot at gælde mig. Jeg savnede madam Hansen, som altid plejede at sidde foran mig. Da jeg gik hjem, lød det i mit indre: Gå hen og besøg hende! Hun boede på vejen, men jeg syntes først, at jeg havde dårlig tid, dog, jeg gik alligevel derop og bankede på døren. Madam Hansen er plaget af gigt og er gerne i gnavent og dårligt humør, derfor besøger man hende kun nødigt. Hun var også i aften uvenlig og spurgte i en vrippen tone, hvad der førte mig til hende så sent. Jeg svarede, at jeg havde savnet hende ved mødet og blot ville høre, hvordan hun havde det. Så fortalte jeg hende lidt om mødet og om min syge datter og søgte at muntre hende lidt op.

Madam Hansen så forundret på mig og sagde, da jeg gik: Jeg ved nok, at De regelmæssigt kommer til møderne, men jeg havde ikke tiltroet Dem megen medfølelse med

andre, derfor er jeg blevet overrasket ved at se Dem hos mig.

Gud ved det. Jeg følte mig skyldig. Mine bjælder havde ingen skøn klang haft i hendes øren, frugterne havde jeg jo manglet.

Et par dage senere kom Charlottes frue atter for at se til hende. Jeg følte, at jeg burde bede hende om forladelse; jeg gjorde det, og damen blev så forbavset, at hun venligt foreslog mig at holde Charlotte hjemme endnu en uge. Hun må vel have opdaget en frugt blandt bjælderne.

Dog, som sagt, det var ikke det eneste, som kom mig på tværs i den uge. Karl kom ofte hjem og var meget træt, og det gjorde mig ondt. Inde i butikken sprang et gasrør, og mit mindste barn havde kighoste. Kommer Karl så ikke hjem en aften og er kommet ud af sin plads. Jeg troede at have fundet en særlig god plads til ham. Han er ingen slem dreng, kun har han hovedet fuldt af børnestreger. Stjålent sniger han sig ind, og jeg kan ikke få andet ud af ham, end at han pludselig er blevet sendt hjem. Jeg véd, at han ventede, at jeg skulle bruse op, og det havde jeg også gjort i forrige uge, og så ordentlig gennemprygllet ham. Og han ville have tigget og bedt for sig og krøbet som en hund. Men i dag sagde jeg intet, så alvorligt på ham og gav ham hans aftensmad. Jeg mærkede, at Karl ikke forstod den nye fremgangsmåde. Han havde ventet at se mig vred, og det gjorde mig ondt. Der sad han, spiste stille sin suppe og gik i seng uden at sige godnat. Jeg satte mig lidt hen ved kakkellovnen og tænkte over bibelordet: „Ifører jer inderlig barmhjertighed,“ og så gik jeg ind i min drengs kammer og ventede at finde den udmattede lille fyr i dyb søvn.

Månen skinnede hen på sengen, og jeg hørte Karl ånde, men han sov ikke, han vendte sig om mod mig og sagde: Moder! Da knælede jeg ned ved hans seng og kysede ham, som jeg altid havde gjort, mens han var barn, og spurgte: „Karl, hvad er der i vejen, fortæl din mor din sorg og lad os se, om jeg kan hjælpe dig.“

Digt af Rudolf Bruhn

Kender du dette at hulke i gråd,
bittert og tungt, som dit hjerte forblødte,
ikke at ane blot udvej og råd,
hele din lykke man stjål og forødte.
Hulke så bittert i tåreløs kval,
møde de andre med smilet på læben,
føle det hele som fjeldstængete dal,
knust er hvert mål for din stræben.

Kender du dette at gå til din Gud,
søge ham helt på de ensomme steder?
Brede for ham alle sorgerne ud,
græde som barn kun hos faderen græder.
Rejse dig atter og stille gå hjem,
fylde din plads, som om intet dig hændte.
Kender du dette, så gå du kun frem,
Gudsfredens lykke du kendte.

(Indsender Karen Kirstine Andersen 58).

Jeg talte så hjertelig, jeg formåede; og nu kom stykke for stykke frem af sandheden. Da han sukkende og grædende havde bekendt sin skyld, var den dog mindre stor, end jeg havde frygtet for.

Min søn havde ubetænksomt glemt noget, han var blevet sendt efter, og derfor havde hans raske mester jaget ham af pladsen.

Hvad der beskæmmede, var slutningen af hans bekendelse: „Jeg var bange for dig, kære moder. Du bliver ellers så hidsig, at du slet ikke vil høre, hvad man siger dig; derfor listede jeg i seng. Og i stedet for sidder du nu stille og hører på mig og tror, hvad jeg siger.“

De må tro, at disse ord gjorde mig ondt at høre af min drengs mund. Jeg havde dag og nat bedt for mine børn, fra de lå i vuggen. Jeg havde stadig taget dem med til møderne. Men der var kun én fejl ved min opdragelse: Bjælderne havde jeg haft, men ingen granatæbler. Karl havde hørt mange formaninger, men ingen frugter set af min kristendom. — Nu hjalp min sagtomdighed. Jeg fik drengen til at gå til mesteren og bede om forladelse, og min dreng har fra den dag været en anden.

Fra Indre Missions Tidende.

HJEMME FRA SKOLEN

Så har vi haft en ny og dejlig elevfest. Antagelig på grund af ungskuet og det mindre gode vejr var besøget lidt mindre end sædvanligt, men vi var dog en vrimmel af mennesker.

Lørdag eftermiddag var nu så hyggelig. Vejret var fint til fjordturen, og flokken var overskuelig. Pastor Daniel Bitsch talte om aftenen.

Søndagen forløb programmæssigt. - Dog måtte sangtimen henlægges til missionshuset, og der var så højtaleranlæg til skolen. Selv om vi ikke alle kunne se, så kunne alle dog høre.

Gymnastikken kunne heldigvis gennemføres ude. Inde har vi som bekendt ikke plads, og vi føler det meget ofte, at vi mangler en rigtig stor sal.

Formanden for KFUM og K i Danmark, pastor Steen, Sæby, holdt en virkelig god og aktuel tale for os, og jeg håber inderligt, at vi kan bringe den på tryk i et senere nummer af bladet.

Efter middagen var der en pause, som nogle benyttede til leg, medens andre samtalede og så sig om. Kl. 20 opførte eleverne „Den rige bonde“ en nutidsskildring af pastor Anker Jensen. Opgaven var måske lige stor nok for de unge piger, men vi giver os jo ikke ud for mere, end vi er: Amatører.

Så var der kaffe i haven, inden forstanderen sluttede, haven illumineredes, og fyrværkeriet kastede glans over haven og os alle.

Der er en artikel i bladet, som bærer overskriften: Bjælder og granatæbler. Den er lånt fra Indre Missions Tidende, og i den finder man de tanker, som blev lagt vore gæster på sinde ved afslutningen.

Vi var glade for de mange, der var med

til aftenfesten om søndagen, men vi vil gerne understrege, at det rolige samvær om lørdagen og da især altergangsgudstjenesten søndag formiddag måske var det mest værdifulde.

Hjertelig tak til alle, der kom.

I morges, den 15. juli kl. 1,15, kom eleverne hjem fra en 5-dages udflugt til Harzen. Vi plejer at tage en 3-dages tur, men i år blev det til 5 dage, og vi nåede så langt mod syd, så vi kom til et vidunderligt bjergland, og det må nok siges at være en rigtig oplevelse for os danskere. Da jeg havde en fornemmelse af, at jeg ikke var særlig velegnet til at komme hurtigt op og ned i bjerglandskaber, og da vi var ret ukendte med egnen syd for Slesvig, var vi meget glade og taknemlige for, at lærer Kingo Sørensen påtog sig at lede turen sammen med vore lærere og lærerinder. Lærer Kingo Sørensen er fra sin forstandertid på Løgumkloster vant til at tage på skoleudflugt til Harzen. Turen forløb da også på bedste måde, og selv om eleverne var trætte, da de kom hjem i morges, så var de også så glade og fornøjede over alt det, de havde set og oplevet. - Det ser faktisk ud til, at vore udflugter herefter både sommer og vinter vil gå til Harzen, og det vil sige, at vor lærerstab mener, at udflugten har været vor hidtil bedste.

En taknsom læser vil måske spørge, hvordan det går med undervisningen, når der sådan festes og rejses? Ja, vi arbejder da rigtignok og søger at nå så meget som muligt, men vi regner også vore fester og udflugter med til det, der er belærende og udviklende. I rutebilerne har vi højtaleranlæg, og der bliver fortalt og forklaret meget af tiden, så der læres både historie og geografi på en udflugt.

Sommerskolen 1963

Øverste række fra venstre: Herdis Nielsen, Møllerup. Ruth Holmgaard, Sædding. Grethe Truelsen, Trælund. Lis Nielsen, Skelhøje. Ella Bøystrup, Grenå. Bodil Nielsen, Fly. Astrid Larsen, Kvissel. Margrethe Dissing, Sejerslev. Ane Marie Bjerregaard, Jegindø. Grethe Mikkelsen, Fur. Bodil Hansen, Gellerup. Anne Grethe Rasmussen, Foersom. Eva Dahl Pedersen, Snebjerg. Karen Margrethe Nørgaard, Rom. Ingrid Madsen, Merrild.

2. række: Jytte Jensen, Herrup. Esther Christensen, Sdr. Bork. Valborg Pedersen, Overlade. Aase Rasmussen, Demstrup. Anna Aarestrup, Vinkel. Sigrid Hansen, Ljørslev. Signe Olesen, Over Hvam. Gurli Pedersen, Gudum. Anitta Bogholdt, Arnborg. Anny Christensen, Tvis. Anne-Grethe Ladegaard, Fur. Hanne Grethe Christensen, Rom. Anne Marie Svendsen, Tvis. Ellen Korshøj, Vorgod. Birthe Keseler, Dejbjerg.

3. række: Nelly Bach, Outrup. Else Olesen, Vorgod. Ruth Jakobsen, Herning. Bodil Christiansen, Løgstrup. Anni Videbæk, Snebjerg. Anna Væggemose, Sinding. Solveig Poulsen, Skave. Ingrid Hofmann, Vinding. Maja Jensen, Ryde. Inger Marie Garsdal, Vinding. Krista Jensen, Barde. Ester Hoffmann Nielsen, Sinding. Anna Bøjer Thomsen, Skjoldborg. Ruth Olesen, Flynder. Else Skarby, Flynder. Ane-Birde Pedersen, Gyngstrup.

4. række: Frk. Jeppesen. Frk. Strunge. Fru Svendsen, Bjarne. Lærer Svendsen. Fru Kristensen. Forstander Kristensen. Kirsten. Fru Mogensen. Lærer Mogens. Kristine Sørensen. Anna Gudrun Vadsholt. Henny Slot.

Forreste række: Bodil Balle, Torsted. Gudrun Hedegaard, Møborg. Tove Andersen, Odense. Karen Margr. Frimor, Skjoldborg. Emma Bøge Jensen, Ryde. Ragnhild Kirk, Rom. Grethe Ørskov Pedersen, Bjert. Ketty Vium Byskov, Hjern. Hanne Overgaard, Aulum. Stinne Dalgaard, Vinding. Gerda Lassen, Floustrup. Sonja Maagaard, Dybe. Conny Harkjær Andersen, Todbøl. Tove Aarestrup Danielsen, Vinkel. Emma Lindbjerg, Rønbjerg.

Vi er meget optaget af, hvordan det går med vore byggeplaner, og nu, da vi har fået lov til i 1963 at modtage skattefri gaver, håber vi så meget, at der må komme en hel del gaver ind til byggesagen, så vi kan få bygget uden at lave alt for stor en gæld.

Så er vi også spændt på, hvordan det vil gå med vinterskolen. For en måned siden tegnede alt så godt, men i de sidste uger er der kun kommet ganske få indmeldelser, så vi og I skal vist til at bede og arbejde noget mere.

Vi er ved at lave nye og tidssvarende programmer. Skriv efter et sådant til en kammerat. - Skulle den nye sal ikke være en virkelighed til november, kan vi nok ligesom sidste vinter leje salen i den nye kommuneskole, og den er, om ikke stor nok, så dog væsentlig større end vor den gamle.

Den nye byggesag

Viggo Kjeldsen 54-55	5 kr.
Jytte og Kristian Pedersen	100 kr.
Stævnet i Vinderup	56 kr.
Karen Kirstine Andersen 1958	15 kr.
Bodil Nielsen, Tvis	30 kr.
Maja Christensen, Erritso	10 kr.
Drenge fra Farre	50 kr.
En nabo	20 kr.
Frederikke Andersen, Viborg	100 kr.
H. C. Hansen, Agedrup, Fyn	20 kr.
Anders Klostergaard 55-56	10 kr.
Kristian Sørensen 50-51	100 kr.
Syv fra sommeren 1938	100 kr.
Chr. Jensen 37-38	10 kr.
Magda Dahl 1933	10 kr.
Aage Lindegaard Hansen, Timring	150 kr.
Johanne Mogensen 1957	20 kr.
Langgaard Pedersen, elevfesten	10 kr.
Unævnt (brev af 27. jan. 63)	1000 kr.
Elevfestens bortlodning	kr. 1538,60

For ialt kr. 3354,60

meddeles herved med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 24.219,50 kr. Ialt 27.574,10 kr. Husk, at gaver til skolen i 1963 kan fradrages på selvangivelsen til nytår. Se de nærmere regler i sidste nummer af bladet.

MØDE

Tirsdag den 30. juli skal jeg tale i Sjørslev missionshus, og jeg håber at se mange kendte ansigter fra Viborgs sydlige opland.

FUNDNE SAGER EFTER ELEVFEJLEN

En halskæde.

Et dansk skoleidrætsmærke.

Skriv her til, hvis du er en af taberne.

Uafhængede gevinster ved elevfesten

Amerikansk lotteri

Orange: Nr. 47 og nr. 96.

Hvid: Nr. 52 med stempel.

Grå: Nr. 37 med stempel.

Blå: Nr. 35 med stempel og nr. 31 med stempel.

Lysegrøn: Nr. 17 og nr. 61.

Lysegul: Nr. 42 og nr. 8 med stempel.

Lyserød: Nr. 97.

Stærk gul: Nr. 1 med stempel.

Lysebrun: Nr. 50 og nr. 92.

Adgangstegn

Gul: 324. Blå: 734. Gul: 304. Gul: 719. Blå: 453.

Lodsedler, røde

Nr. 3 med efterskolens stempel og nr. 47.

En 5 års elev skriver:

„Jeg har lige siddet og læst elevbladet, og mine tanker gik til Nr. Nisum til den tid, da jeg var på skole i sommeren 1958.

Hvor har vi dog fået mange skønne minder med hjem derfra - minder, som vi kan leve videre på, men det er nu først bagefter, vi rigtig kan se, hvor skøn en sommer vi havde.“

Efterskoleelev.

VANDREMAPPEN 60-61.

Vor vandremappe er forsvunden. Ved elevfesten var vi nogle stykker, der blev enige om at starte en ny. Alle, der vil være med i den nye, bedes snarest sende navn og adresse (tydelig) til

assistent *Henning Leth Jensen*,
KFUM's soldaterhjem, Holstebro.

TIL LYKKE

Lørdag den 13. juli viedes i Bedsted kirke (Thy) lærerinde, frk. Kamilla Nielsen, Stavning (datter af Anders Smed N., Bedsted), og gdr. Aage Vestergaard, Stavning, søn af fru Thora Vestergaard, Stavning.

Fra elevstævnet 1963 sender vi vore kammerater og lærerpersonale fra „33“ en hjertelig hilsen.

Magda Dahl, Karoline Madsen, Anna Kirkegaard, Anne Kvolsbæk, Marie Nørby Dahl, Mitte Nielsen, Maria Holmgaard.

Statsunderstøttelse til højskoleelever vinteren 63-64

Der er nu kommen meddelelse fra undervisningsministeriet om beløbenes størrelse. Der kan fås: 425, 635, 850, 1060, 1275 og 1485 kr. Jeg går ud fra, at tidligere soldater kan få indtil 2125 kr.

Opholdet her i 5 måneder koster med lys og varme 1750 kr.

Skriv efter et af vore helt nye programmer — enten til dig selv eller til en bekendt.

Vi mangler sådan en flink pige

da en af vore piger ikke er rask. Pladsen kan tiltrædes snarest eller senere.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1962 Frk. Asta Bjerring, Mammen, Bjerringbro. — Fru Asta Bjerring Pedersen, Mammen, Bjerringbro.
- 1962 Frk. Birgit Kreilgaard, Nørrebro 88, Odense — samme, Ålykkegade 2, Odense.
- 1962 Frk. Jonna Pedersen, Østergade, Stoholm J. — samme, Sejerslev, Nykøbing M.
- 1962 Frk. Ingrid Løgager Jensen, Vinding, Sørvad. — Fru Ingrid Thusholt, Godthåb, Vinding, Sørvad.
- 1962 Frk. Sigrid Majgaard, Sdr. Vejen, Studsgård — samme, „Svendlund“, Høgild, Herning.
- 1962 Frk. Inga Pedersen, Nr. Lem Kirkegård, Lemvig — samme, Alderdomshjemmet, Gudum Vestj.
- 1961 Frk. Hjørdis Meldgaard, Frederiksdal Allé 10, Skive — samme, KFUM, Kirkestræde 9, Holstebro.

- 1961 Frk. Anna Lise Kusk, Fayesallé 22, Thisted — samme, adr. tømrer Peter Kusk, Hundborg, Sjørring, Thy.
- 1961 Frk. Kirstine Sandberg Larsen, Herborg. — Fru Kirstine Sandberg Jensen, Højby, Borris.
- 1961 Frk. Stinne Bach, Klitmøller, Thisted — samme, Louisevej 13, Brabrand.
- 1961 Frk. Aase Jacobsen, „Bakkely“, Møborg, Bækmarksbro — samme, Vendersgade 3, Holstebro.
- 1959 Økonomaelev frk. Irene Elsborg Jensen, Marselisborg Hospital, Aarhus — samme, Amtssygehuset, Gentofte.
- 1958 Sygehjælper, frk. Birgit Damsgaard, Fysiurgisk afdeling, Hald, Viborg — samme, Trinbrædtvej 8, Hald Ege, Viborg.
- 1958 Frk. Ester Kristensen, Vang, Thisted — samme, „Vesterled“, Skinnerup, Thisted.
- 1957 Frk. Anna Skov, Hygumbjerg, Hygum, Klinkby — samme, Amtssygehuset, Tarm.
- 1956 Fru Birgit Jensen, Toftgård, Almind, Rindsholm — samme, Toftgård, Gl. Almind, Viborg.
- 1956 Frk. Marie Just, Ungstrup, Kjellerup. — Fru Marie Møller, Tapdrup, Viborg.
- 1955 Frk. Milda Grysbæk, KFUK, Struer — samme, adr. Fru Stoustrup, Brinken 2, Viby J.
- 1947 Frk. Esther Riis, Balling. — Fru Esther Kristensen, Balling.
Husholdningslærerinde, frk. Ruth Jørgensen, Absalonsgade 10, 2. sal, Odense samme, Rosilde pr. Lamdrup.

Vinterskolen:

- 60-61 Henning Krejberg, Dejbjerg, Vestj. — samme, adr. Jens Krejberg, Lem.
- 56-57 Leif Karlsmose, Hækkevej 23, Hørsholm — samme, Hjortlund, Filskov.
- 54-55 Bent Pedersen, Vester Ringvej 15, Viborg — samme, Mammen, Bjerringbro.
- 52-53 Jens Krog, adr. Mary Krog, Ejerslev, Nykøbing Mors. — Lærer Jens Krog, Hundborg, Sjørring, Thy.
- 49-50 Lærer Poul Mundbjerg, Spangsbjerg Kirkevej 52, 1. sal, Esbjerg — samme, Strandvejen 9, Høng, Sjælland.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

W. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI - STRUER 13326